

INTROSPEKTIVA

SVJEDOČANSTVO

HEDA DOMITROVIĆ

Naziv: Introspektiva

Autor: Heda Domitrović

Izdaje: Kristova pentekostna crkva

Ilica 200, Zagreb

Godina: 2013.

KRISTOVA PENTEKOSTNA CRKVA

Ilica 200 10000 Zagreb

Bogoslužja: nedjeljom u 09 i u 18 sati
srijedom u..... 18 sati

ISPOVIJED

Ovo je moja najiskrenija ispovijed do sada. Ne ispovijedam se svećeniku niti Bogu, jer On to već odavno zna. On me pozna i sada mi postepeno pruža mogućnost da i ja sama sebe upoznam.

Iznenada mi naviru sjećanja na prve godine mog postojanja. Bolje vidim kada zatvorim oči.

Vidim slike i čujem riječi. Prepoznajem živahnu i znatiželjnu djevojčicu punu snova i mašte.

U mojoj mašti sam mogla biti što god sam htjela i onakva kakva sam htjela biti.

Snovi su bili u meni, ali izvan mene je stvarnost bila sasvim drukčija.

Od mene se uvijek očekivalo da budem "pametna i razumna". Uvijek se očekivalo da preuzmem tuđu krivnju i kaznu. Moje suze su uvijek izazivale srdžbu kod onih od kojih sam željela i očekivala razumijevanje i nježnost.

Često sam plakala skrivena od tuđih pogleda.

Iznenada bih se prenula i rekla samoj sebi da je dosta suza. Uvjeravala sam samu sebe da sam dostojava ljubavi, da sam vrednija od onih zbog kojih sam bila prisiljena na suze.

To je bio njihov problem, a ne moj.

Zamišljala sam da će doći dan kada ću zasjati i kako će sve moje vrline izići na vidjelo; kada će svi pružati ruke da me pomiluju i vjerovati onome što govorim.

Iz dubine moje duše sam željela biti i ostati čista i nevina u svakom pogledu. Možda sam željela biti sveta jer sam tada očekivala ljubav. Sav moj trud ostao je nezapažen ili ignoriran. Očekivala sam, željela i čekala da mi Bog dade neki znak da me vidi, da me voli i prepoznaće moje vrline, ali, kako mi se onda činilo, Bog je gledao na drugu stranu i nije me primijetio.

Tako je ubrzo nestalo moje djetinjstvo, a i ne znam čime je zaslужilo to ime? Ne bih to mogla nazvati "Dječji vrtić", već prije "Predškolsko doba."

PRVI RAZRED

Da, to su bile rane godine mojeg postojanja. Kako danas razmišljam, cijeli život je samo škola, to jest školovanje i prelazak iz nižeg razreda u viši.

Moja udaja i život u braku donijeli su mnoge promijene. Onda nisam razmišljala jesu li bile bolje ili lošije.

Odmah sam postala majka i zaboravila sam na nedostatak ljubavi, jer sada sam ja sama bila prepuna ljubavi za moju djecu.

Sve što mlada žena želi, a ne može imati, odlagala sam za ono vrijeme kada će moji sinovi odrasti.

Nije bilo vremena, razumijevanja, a niti mogućnosti za napredovanje na bilo kojem polju.

Umjesto da se razvijam duhovno i umno, život me je povlačio sve niže. Stvorio je barijeru koju nisam mogla prijeći, a niti je izvana moglo išta doprijeti do mene.

Jedina mogućnost je bila "u mašti" uteći se u neku drugu stvarnost.

Iz početka je bila nada u Božju pomoć koju sam godinama uporno tražila, a kada nije bilo odgovora, vjera je malaksala. Tražeći izlaz, gubila sam samu sebe. Ništa nije bilo kako sam smatrala potrebnim, pa sam se ja željela prilagoditi stanju i okolini, ali i to se pokazalo neprikladnim.

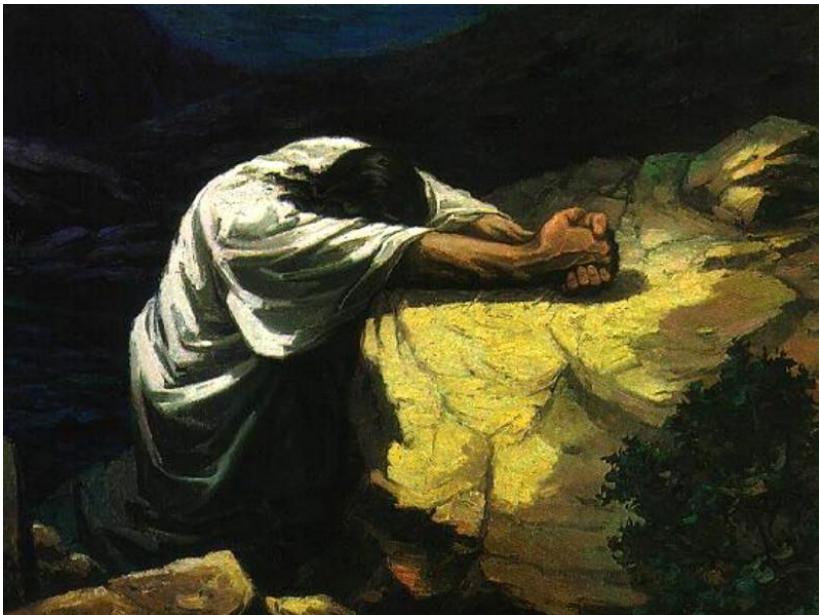
Sada, kao da se je Bog sjetio mene i taknuo moju savjest. Osjetila sam da ja to ne mogu i da takvo rješenje nije dostoјno mene.

Kao rezultat svega bile su mi upućene riječi: "Kada bi ti bila kao ostale žene....". Uistinu, ja nisam bila kao one na koje mi je ukazao. Kada je postalo nemoguće, ja sam otišla.

Da, otišla sam ali sam ostala još uvijek u prvom razredu. Nije mi dozvolio da ga apsolviram. Bio je to promašaj i poraz na svim poljima, Bog je šutio i nije mi pomogao. Nisam mogla izići iz prvog razreda, a niti ponoviti ga.

Tko nije prošao tu bezizlaznu situaciju, ne može si niti zamisliti bol, patnju i razočaranje. Bilo je to kao da je grom udario i raznio svaku nadu. Ubio je sve i ostavio zgarište na kojem nije bilo išta što bi bilo moguće obnoviti ili započeti iz početka.

Bile su samo ruševine. Ruševine jednog života.

DRUGI RAZRED

Nakon nekoliko godina, Bog se sjetio mene. Prekinuo je moju samoću i pružio priliku da se okolnosti promijene, a vidokrug proširi. Moglo je biti dobro, ali shvaćanje Božjeg zakona je bilo kao uteg na mojim nogama.

Ljudski se zakon razlikovao od Božjeg. Uvijek je Bog bio kriv, jer je mogao, a nije htio posredovati.

Moj se vidokrug širio. Traženja i pitanja su nailazila na odgovore.

Sve je moglo biti dobro, a ipak nije bilo, jer savjest nije mirovala i bol što nisam položila ispit i završila prvi razred, postajala je nepodnošljivom. Znači da je Bog bio na djelu, samo ja to nisam vidjela. Nisam znala da je to za mene test, bio je to ispit na kojem sam pala.

Rodila se poniznost i molba da mi dozvoli da mu se približim, ali nije bilo odgovora.

Iz vana, sve je bilo dobro i uspješno, a iznutra ruševine.

Sada sam ja stvorila ogradu oko sebe. Nitko nije mogao ući niti zaviriti u moj život.

Kada sam jednog dana u očaju, obraćajući se Bogu uzviknula: "Ne mogu više! Kada Ti nećeš učiniti kraj, onda ću to učiniti ja sama!" Kao divno čudo, On je to čuo. Od tog trena sve se promijenilo. Put do Boga se otvorio.

Sva moja kajanja, ma da ljudski gledano, ja nisam bila kriva, a i (zakon je udario pečat na moju odluku), natjeralo je suze na moje oči. Osjećaj da mi je oprošteno ispunio me radošću. Mir se vratio u moje srce. Mir, to znači Bog, to znači Krist, postao je moj Gospod – moj Gospodar.

Bio je noj Spasitelj, jer je izbrisao moju krivnju i više je nije bilo. Prihvaćajući spasenje, ujedno sam i položila prvi razred.

Svijet se nije promijenio, pa i okolnosti su ostale iste, a možda još i gore, ali ja sam se promijenila. Prihvaćala sam sve što mi je život donosio i trudila se da mogu oprostiti i izbrisati svu gorčinu. Sve to je bilo moguće, jer sam sada imala moćnog (istina, nevidljivog), prijatelja.

Isus i Duh Sveti su mi bili utjeha i vodstvo. Bog je ispružio svoju ruku, a ja sam je prihvatile. Mogla sam samo, duboko dirnuta reći: "Hvala Ti, Tata!"

Konačno sam shvatila da je ljubav koju sam tako željno i očajno tražila, napokon našla mene.

Nisam ni slutila da je to bio ispit, ne pred Bogom niti za Njega, već za mene samu.

Bila sam sretna jer sam shvatila da sam, prihvaćajući Kristovu ruku, apsolvirala drugi razred.

TREĆI RAZRED.

Od tog vremena moj se vidokrug širio. Mnogo toga što prije nisam znala, najednom sam razumjela. Teško je dobiti odgovore kada se ne zna postaviti pitanje. Tako sam se nakon dugo vremena uspjela uspraviti. Svijet je počeo biti lijep, a znala sam da je to Božje djelo.

Biblija, zanemarena kao dosadno štivo, sada je zauzela značajno mjesto. Čitajući riječ Božju, pronalazila sam i prepoznавала sebe.

Čudno, ali sam osjećala kao da je pisana upravo za mene. Nalazila sam mnoge odgovore i saznavala kako postavljati

pitanja. Postala sam iskreni vjernik. Meni to ipak nije bilo dosta. Htjela sam i nastojala biti bliže onom koji me je spasio. Primijetila sam da je On u meni i dok sam usko povezana s Njim, mogu nadvladati sve poteškoće.

Naravno da me život nije mazio i da sam kao i drugi, prolazila kroz mnoge poteškoće i боли, ali sada je Krist bio uz mene i pomogao mi nositi moj križ.

Jedne noći sanjala sam san koji me je naveo na razmišljanje i na razumijevanje moje odluke da slijedim Krista.

Sanjala sam da se mukotrpno uspinjem stjenovitim, strmim i jako uskim putom.

U jednom trenutku sam pogledala niz liticu i opazila da se tamo dolje nalazila asfaltirana i široka cesta.

Zapanjeno sam gledala i pitala se, kako je moguće da se tim uskim putom mukotrpno penjem, kada sam mogla komotno ići onom širokom cestom?

Ispričala sam svoj san jednom bratu i sestri u Gospodu, koji su od mene u to vrijeme, bolje, poznavali riječ Božju.

Uputili su me da čitam o Uskom i Širokom putu i da će vidjeti da hod Uskim putom prolazi kroz mnoge teškoće, ali on vodi sigurno do cilja.

Rekli su mi da nam Bog nije obećao da je to put popločen zlatom ni srebrom, već trnjem i kamenjem, istina da je široki put mnogo lakši, no da je cilj do kojeg on vodi vječna propast.

Vidjela sam da ja već hodim tim Uskim putom i da nikako ne želim sići s njega.

Opet sam ostala sama, ali ne osamljena. Od ljudi nisam nikoga imala, ali Onaj koji me ljubi i razumije, uvijek je sa mnom.

Bilo je to vrijeme napredovanja uma i duha. Blagoslovljeno vrijeme. Početak mudrosti. Osjećala sam da mogu iz trećeg razreda preći u četvrti. Slava Bogu!

ČETVRTI RAZRED

Nije mi bilo teško shvatiti da smijem moliti za mudrost. Mudrost ne znači samo u duhu, već i na svakom koraku u životu. Veliko mi je zadovoljstvo živjeti i djelovati, a znati da sam pod vodstvom Svetog Duha.

Veliku sigurnost mi daje saznanje da ćemo dobiti ili biti uslišani, ako molimo po Božjoj volji.

Kako je moguće ostati na istom nivou i ne težiti za višim stupnjem svetosti, kada vidiš da je to i Božja volja?

Nisu u pitanju samo molitve na koljenima, već i ispunjenje neopisivom ljubavlju za svakoga i za svako Božje djelo.

Najednom sam otkrila da mogu ljubiti nekoga čija djela prezirem i gnušam se; da mogu suosjećati s meni nepoznatim ljudima. Primijetila sam da to nije ljubav mojom voljom usmjerenja, već da ona zrači izravno iz srca.

Mora da je to ono za što kažu da je Božja ljubav. Moje se znanje umnožilo i primjećujem da mogu pozitivno odgovoriti na meni postavljena pitanja. Nekada odgovorim riječima koje prije nekoliko sekundi nisam ni znala i vidim da je dobro.

Tada znam da je to bilo vodstvo Duha.

Molitve su postale nešto kraće, ali su razmišljanja i čekanja na Božje odgovore postajala duža.

Žarku molitvu iznesem pred Boga s uvjerenjem da će je On, ako je to Njegova volja ispuniti. Ne sumnjam, jer vjerujem Isusovom obećanju. Za divno čudo, ne bunim se kada nisam uslišana, jer vjerujem da se Njegov plan nije poklapao s mojim planom.

Proničući sve dublje u Bibliju otkrivam sve veće dubine mudrosti i ljubavi koju mogu primijeniti na sebe.

Divna je radost kada otkrijem dublji smisao nekog stiha, kojeg sam još nedavno smatrala manje važnim, a sada otkrivam bogatstvo mudrosti, koji je meni i upravo sada upućen.

Taj stih je zablistao upravo tada, kada mi je bio najpotrebniji takav savjet.

Blizina Božja i jedinstvo Duha su savršena punina života.

Samo se smiješim kada me pitaju: "Kako podnosiš samoću? "

Kako im mogu objasniti da se to pitanje ne odnosi na mene? Ja nemam suputnika, ali nisam osamljena, jer je Isus uvijek sa mnom.

Dogodi se da pomislim da sam nekom mišlju ili krivom prosudbom ožalostila Isusa i da se On povukao od mene.

Jednoć sam ga, svjesna svoje krivnje molila da mi oprosti, ali sam imala dojam da je okrenuo svoje lice od mene i da me više ne voli. Molila sam i molila, ali nisam dobivala odgovor. Nekoliko dana kasnije, kada sam sa suzama molila, kao da sam čula glas:

"Ljubim te, ne zato što si dobra, već zato što si moja!".

Opet je sve bilo dobro. Svi ljudi svijeta ne bi mogli ispuniti prazninu u meni, kao što je to učinio moj Gospod.

Ima toliko tema o kojima mogu vođena Duhom Svetim razmišljati i nikada mi nije dosta.

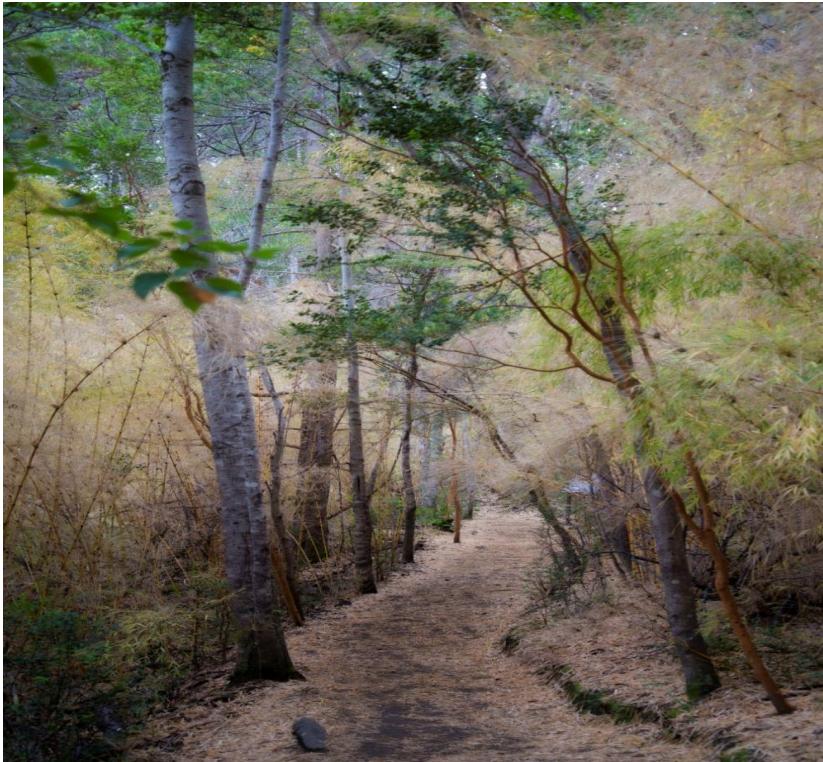
Nevolje dolaze i odlaze, a moja vjera potvrđena mnogim svjedočanstvima, neprekidno raste. Slava Bogu!

Izgubila sam nit i ne znam u kojem sam razredu. Zar je to važno?

Znam da ima mnogo toga iz čega ću morati polagati test. Ma kako težak, više nisam zabrinuta, jer znam da će On biti uz mene.

Neću prestati željeti da postignem makar i najmanju sličnost s Njim, a nikako ne znam koliko vremena još imam da to postignem.

Možda napredujem previše polako, ali ću nastaviti, pa maka to bile i najuže stepenice koje vode do krajnjeg cilja, a to je moj Gospod – moj Bog.

JA IDEM DALJE

Ima jedna Stijena koja vječno traje.
To je Stijena koja život daje.
Ta Stijena je Isus Krist,
A On je Bog, svet i čist.
Svet je svet u srcu vjernom
svet je svet u srcu smjernom.
to srce kliče žarom svim:
"Do kraja puta –ići ću za Njim!"

ISUS JE POZVAO:

" Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i
Ja ћu vas okrijepiti!" (Evangelje po Mateju, 11:28)

Ove tako jednostavne riječi, a ipak od bezvremene vrijednosti, izgovorio je Isus, prije nešto više od 2 tisućljeća.

Taj poziv je uputio svim ljudima, ali ne samo onog vremena, već svima koji će doći dok god traje vrijeme milosti.

Nitko ne zna kada će se ispuniti broj spašenih i zatvoriti "Vrata milosti", kroz koja smo pozvani da uđemo.

Većina ljudi u kršćanskim zemljama čula je ovaj stih koji je apostol Matej zapisao, ali su ga čuli ne shvaćajući njegovo značenje niti kome je upućen.

Oni jednostavno nisu razumjeli, ma da su ga čuli na svom materinjem jeziku.

Kako bismo inače mogli objasniti njihovu hladnokrvnost kojom odbijaju da se odazovu?

Nemojte mi reći da nikada niste bili umorni od nevolja i nedaća tokom svog života; da niste mislili da ne znate i ne možete dalje, jer su problemi izgledali nerješivi?

Isto tako mi nemojte reći, ma koliko mislili da ste moralna osoba, da niste opteretili svoju savjest mišljili ili djelom koje nikako ne biste željeli da drugi saznaju, i znali da su uvreda Bogu i Njegovim zapovijedima.

Barem sebi samima priznajte da niste bez grijeha, a prema tome da je taj poziv i vama upućen.

On nije upućen samo velikim grešnicima niti onima koji misle da su mali grešnici ili da uopće nisu grešnici, jer takovih niti nema. Poziv je upućen svima i kada razmotrimo sve događaje našega života, ne možemo zatvoriti oči i reći: "To nije za mene! Ja to ne trebam!"

Isusove riječi svjedoče o silnoj Božjoj ljubavi za svakog čovjeka. U Svetom pismu piše da Bog ljubi čovjeka, ali mrzi grijeh. U tom

kontekstu možemo shvatiti biblijski stih koji je apostol Ivan napisao u 3. poglavlju, u 16. stihu:

"Jer, Bog je toliko ljubio svijet da je dao svoga Sina jedinca da ne umre nitko tko u njega vjeruje, nego da ima vječni život."

Zbog te božanske ljubavi Isus je bio spreman žrtvovati svoj život, da bi čovjeku donio oproštenje grijeha i spasenje, a time i vječni život. I sama sam iskusila olakšanje i neopisivu radost spasenja, kada sam se odazvala tom pozivu, žaleći zbog svakog djela kojim sam uvrijedila Gospodina i donijela odluku da ću živjeti novim životom u kojem će moj Spasitelj biti na prvom mjestu.

U stihovima 29+30, koji slijede odmah poslije Isusovog poziva, Isus kaže:

"Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene, jer ja sam krotka i ponizna srca i naći ćete pokoj svojim dušama. Jer, jaram koji vam dajem lak je i teret koji je od mene lagan je za nositi.«

Uvjerila sam se da su to istinske riječi, jer Isus nas ne opterećuje i ne traži da se odreknemo bilo čega što je za nas dobro i korisno; naprotiv, od nas traži samo da odbacimo ono što je štetno za naše tijelo, duh i dušu. Zato je Njegov jaram lak i donosi veliku radost. Isusova prisutnost u našem životu čini nas boljim i plemenitijim ljudima. Ona nam daje mudrost i snagu da nadvladamo teškoće na tjelesnom i duhovnom polju.

Veliki broj ljudi može posvjedočiti božanska iscijeljena.

Svaki iskreni vjernik može potvrditi da je u Isusu naša nada, i utjeha, naša snaga, radost i zdravlje: da nam je Isus sve u svemu!

Kako onda objasniti da se netko ogluši na Njegov poziv?

Ja sam se odazvala, a nadam se da je i vama Isus jednako potreban i da već sada u mislima kažete:

"Isuse, evo me!"

Ima i onih koji sumnjaju u istinitost Svetog pisma.

Jasno je da uvijek postoje ljudi koji sumnjaju u sve i svašta, ali ako smo sigurni da imamo bar malo zdravog razuma, razmislimo o onome što potvrđuje istinitost, kao i o tome što opovrgava istinitost Svetog pisma.

Opovrgava je jedino naša nevjera, a potvrđuju bezbrojne činjenice. Razmislimo, koja knjiga na cijelom svijetu ne gubi svoju vrijednost? Koja knjiga ne samo da ne pada u zaborav, već se kroz sva stoljeća sve više objavljuje, prevodi, tumači, uči i po njenom nauku nastoji živjeti?

Ako znate za takvu knjigu recite, jer bih je i ja voljela upoznati. Znadem da postoje mnogi stari spisi za koje većina ljudi i ne zna, a živjeti po njihovom nauku bi bilo besmisleno, jer ne bi donijelo nikakvu korist. Naprotiv, Sveti pismo je danas aktualno jednako kao i u doba kada je napisano. Ono ima odgovor i upućuje na pomoć za svaki problem. Sveti pismo je kao "recept" za život. Ono je kao "vrata" kroz koja se dolazi do odgovora na sva pitanja.

Ključ koji nam je potreban da bismo otvorili ta vrata, zove se VJERA. Vjerom ulazimo i saznajemo da je ime tih vrata ISUS. On je vrata kroz koja ulazimo u vječni život.

Mnogi misle da vječni život nastupa tek poslije smrti. To je samo dio istine. Onog trenutka kada povjerujemo i prihvativamo Isusa za našeg Spasitelja, kada odlučimo živjeti po Božjoj riječi i započnemo novi život, tada smo i krenuli u vječni život.

Poslije tjelesne smrti, mi samo nastavljamo živjeti život koji smo počeli već na ovom svijetu.

Zar se može išta usporediti s ovom nadom? Ima li veće radosti od radosti spasenja?

Kada sve to znate, imate li hrabrosti okrenuti leđa Isusovom pozivu? Možda ste toliko tvrdoglavi i odbijate razmislit, ali onda to činite na vlastitu odgovornost.

Isus daje, On ne uzima! Isus nudi spasenje, a za užrat prima naše grijeha, nevolje i bolesti. Zar to nije vrijedna zamjena? Kada shvatim toliku Božju ljubav, kako da je ne užratim?

A vi? Imate li ključ da prođete kroz "Vrata?", jer Isus još uvijek zove: "Dodite k meni!"

Sam Isus kaže: u Evandjelju po Ivanu, 10:9

"Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se:.....!"

Evandjelje po Mateju, 26: 26-28

"I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!" I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha"

MOJ GOSPODE

Gospodine, želim sva biti u Tebi
 Privinuti se uz Tebe kao dijete malo
 koje je svu vjeru i pouzdanje
 svom ljubljenom Ocu dalo.

Kao malo dijete – još manja biti!
 U Tebi nestat – u Tebi se skriti!
 Ne želim krenut – dok Ti ne kreneš,
 tek želim hodit – kud Ti me vodiš!

I ako je volja Tvoja
 da udaljiš svakog kog ljubim,
 s Tobom dobivam sve
 ako i sve na svijetu izgubim.

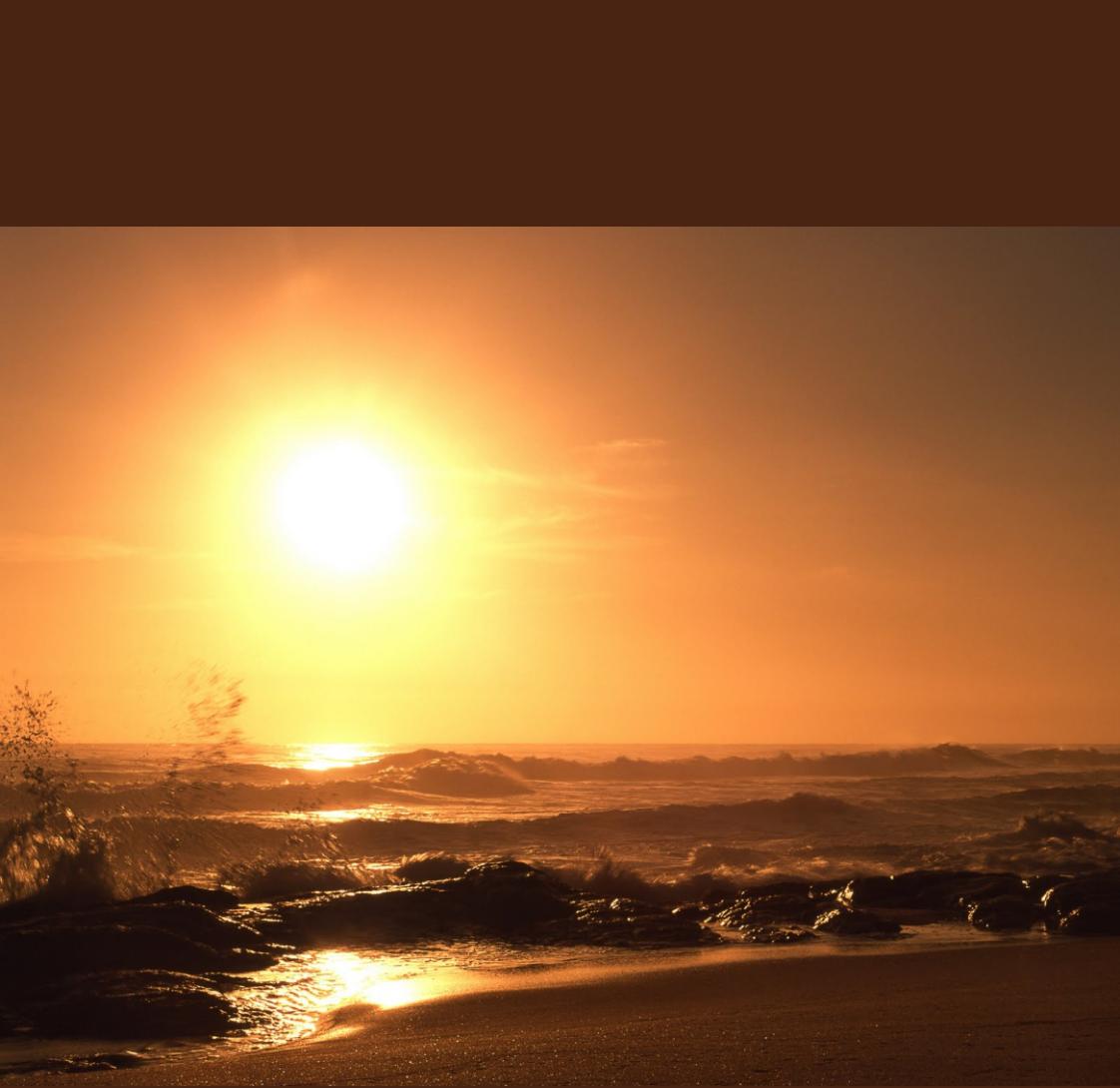
Kao Job bih htjela reći: «Bog je dao i uzeo Bog»
 i živjeti život vjere pod vodstvom Oca i Boga svog.

Vodi me Gospode, svoj blagoslov mi daj,
 jer kada sam sva u Tebi
 tada već na zemlji pronalazim raj!
 Jednom kada odem s ovog svijeta
 i kada se vratim nebeskom Ocu svom.
 tada ћu s braćom i sestrama mojim
 imati uz Krista i nebeski dom.

Isuse, ništa ne želim više, moja se čaša prelijeva
 već da mi duša Tebi u vječnosti slavu pjeva!

Aleluja, hvala slava,
 našem Bogu slava čast!
 Spašeni smo narod Božji,
 On nad nama ima vlast.

Njegova nas milost prati, blagoslova pregršt puna
 a na nebu vjerne čeka, vječne slave, sjajna kruna!

DODI!

JESUS TE ZOVE!